

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 504

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iulie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
175.	— Lege privind ratificarea celui de-al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010	2		
Al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010	2-3			
596.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea celui de-al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010	3		
★				
192.	— Lege pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	4		
622.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	4		
★				
195.	— Lege pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă	5		
625.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă	5		
★				
		627.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6
		628.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
		Decizia nr. 318 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7-9	
		Decizia nr. 350 din 7 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) penultima teză din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	9-11	
		Decizia nr. 370 din 14 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	11-13	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		256.	— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice privind acordarea titlului de parc industrial Societății „DIBO” — S.A.	14-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI				
		24.	— Circulară privind lansarea în circulație a unei monede din alamă cu caracter comemorativ, dedicată împlinirii a 10 ani de la denominarea monedei naționale	16
★				
		Rectificări	16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea celui de-al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică cel de-al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, ratificat prin Legea nr. 12/2011.

Art. 2. — (1) Acceptul privind finanțarea propunerilor de proiecte va fi acordat de autoritatea de coordonare națională în domeniul protecției mediului din România.

(2) Alocarea financiară va fi realizată pe baza listei de proiecte din domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice, convenită de comun acord de către cele două autorități naționale de coordonare în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice din România și Republica Moldova.

(3) Sumele necesare realizării proiectelor convenite se alocă prin transferuri de la bugetul autorității publice centrale pentru

protecția mediului și schimbărilor climatice din România către bugetul autorității publice centrale pentru protecția mediului și schimbărilor climatice din Republica Moldova.

(4) Alocările de fonduri se vor face pe bază de convenții încheiate între cele două autorități publice centrale pentru protecția mediului și schimbărilor climatice din România și Republica Moldova.

(5) Necesarul de fonduri de la bugetul autorității publice centrale pentru protecția mediului și schimbărilor climatice din România se va solicita periodic de la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și schimbărilor climatice din Republica Moldova, pe bază de decont de cheltuieli certificate.

(6) Modul de gestionare a sumelor alocate proiectelor, precum și implementarea și monitorizarea acestor proiecte se stabilesc la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului, prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 30 iunie 2015.

Nr. 175.

Al treilea**PROTOCOL ADIȚIONAL****dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova****la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova**

privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, având în vedere prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, denumit în continuare *Acord*, având în vedere evoluția ascendentă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, precum și disponibilitatea României de a menține această dinamică în spiritul unei perspective europene comune, au convenit următoarele:

Articolul 1. — **Articolul 1 din Acord se completează cu paragraful (4) și va avea următorul conținut:**

„(4) În baza prezentului Acord, părțile vor conveni, anual sau atunci când se consideră necesar, asupra proiectelor concrete de colaborare în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice, care vor fi finanțate de către România.”

Articolul 2. — **Articolul 2 din Acord se completează cu următoarea definiție:**

„Proiectele în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice” desemnează proiectele destinate reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și/sau adaptării la efectele schimbărilor climatice.”

Articolul 3. — Articolul 3 din Acord se modifică și se completează și va avea următorul conținut:

„Cuantumul contribuției:

(1) Guvernul României acordă Guvernului Republicii Moldova o contribuție nerambursabilă în valoare de 100 milioane de euro, din care 15 milioane de euro sunt destinate proiectelor în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice, plătibile pe o perioadă de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentului Acord, pe baza programelor anuale de cooperare și a proiectelor convenite de comun acord, cu posibilitatea prelungirii implementării Acordului pentru un an.

(2) Fondurile care nu sunt folosite în perioada la care se face referire la alin. (1) al prezentului articol nu mai pot fi disponibilizate.”

Articolul 4. — Articolul 4 din Acord se completează și va avea următorul conținut:

„(1) Părțile sunt de acord să dezvolte cooperarea în următoarele sectoare de activitate:

- infrastructură de transport;
- unități de învățământ;
- asistență umanitară acordată în cazul unor situații de urgență;
- sectorul energetic;
- domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice.

(2) Prevederile prezentului Acord sunt aplicabile:

- a) proiectelor dintre cele două părți;
- b) proiectelor dintre instituțiile publice sau private, inclusiv societăți comerciale din cele două țări;

c) proiectelor comune ce derivă din acțiunile derulate în cazul unor situații de urgență, cu caracter deosebit și ocazional;

d) implementării proiectelor bilaterale de colaborare și de investiții în sectorul energetic;

e) implementării proiectelor bilaterale de colaborare în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice.”

Articolul 5. — Articolul 5 din Acord se modifică și se completează și va avea următorul conținut:

„(1) Autoritățile de coordonare națională sunt:

— pentru Republica Moldova — Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor (MDRC) pentru proiectele din sectoarele: infrastructură de transport, unități de învățământ, asistență umanitară acordată în cazul unor situații de urgență, sectorul energetic și Ministerul Mediului (MM) pentru proiectele în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice;

— pentru România — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (MDRAP) pentru proiectele din sectoarele: infrastructură de transport, unități de învățământ, asistență umanitară acordată în cazul unor situații de urgență, sectorul energetic și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice (MMS) pentru proiectele în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice.

(2) În cazul modificării autorităților de coordonare națională, părțile se vor informa despre acest lucru pe canale diplomatice.”

Articolul 6. — Prezentul protocol adițional intră în vigoare la data ultimei notificări, pe cale diplomatică, prin care se confirmă îndeplinirea procedurilor interne legale necesare pentru intrarea în vigoare.

Prezentul protocol adițional va rămâne în vigoare până la data încetării valabilității Acordului.

Semnat la Chișinău la data de 10 decembrie 2013, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României,
Anne-Rose-Marie Jugănaru,
secretar de stat

Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice

Pentru Guvernul Republicii Moldova,
Gheorghe Șalaru,
ministrul mediului

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind ratificarea celui de-al treilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea celui de-al treilea Protocol adițional între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 10 decembrie 2013, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului

de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 iunie 2015.

Nr. 596.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — După articolul 169 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 169¹, cu următorul cuprins:

„Art. 169¹. — (1) Pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale, potrivit legii, beneficiază de o creștere a punctajelor anuale realizate în aceste perioade, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa a II-a de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică pensionarilor ale căror drepturi de pensie s-au deschis anterior datei de 1 ianuarie 2011 și care, conform prevederilor legale în vigoare, nu au beneficiat de majorarea punctajelor anuale conform Ordonanței de urgență

a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aprobată prin Legea nr. 154/2009, Legii nr. 218/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 78² din Legea nr. 19/2000, de prevederile art. 169 din prezenta lege, precum și de majorarea punctajului pentru perioadele realizate în condiții speciale după data de 1 aprilie 2001.

(3) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculări se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.

(4) În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.

(5) Recalcularea prevăzută la alin. (1)—(4) se efectuează în termen de 24 de luni, calculat de la data de 1 ianuarie 2016.

(6) Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1)—(5) se cuvin și se plătesc începând cu data de 1 ianuarie 2016.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA București, 7 iulie 2015.
Nr. 192.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea
Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS București, 6 iulie 2015.
Nr. 622.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La capitolul V „Măsuri pentru stimularea ocupării forței de muncă”, secțiunea a 3-a „Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor”, la punctul 1 „Subvenționarea locurilor de muncă” se introduc două noi articole, articolele 771 și 772, cu următorul cuprins:**

„Art. 771. — (1) Din bugetul asigurărilor pentru șomaj și din alte surse alocate conform prevederilor legale se pot subvenționa cheltuielile cu forța de muncă efectuate în cadrul realizării unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forței de muncă din rândul șomerilor, pentru executarea de lucrări și activități de interes pentru comunitățile locale.

(2) Pot fi subvenționate din sursele prevăzute la alin. (1), în principal, următoarele categorii de servicii:

a) servicii publice de refacere și întreținere a infrastructurii, de ecologizare și de realizare a unor lucrări edilitare, organizate de autoritățile publice locale, de firme private sau organizații neguvernamentale, cu avizul administrației publice locale;

b) servicii sociale care cuprind activități de îngrijire la domiciliu a copiilor, bolnavilor, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, organizate de autoritățile publice locale, organizații neguvernamentale și alte organisme, în condițiile legii.

(3) Angajarea persoanelor conform prezentului articol se va face numai în condițiile încadrării în cheltuielile bugetare.

Art. 772. — (1) Subvențiile prevăzute la art. 771 se acordă, la solicitarea autorităților publice locale, angajatorilor cărora li s-au atribuit contracte cu respectarea reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice, pe o perioadă de cel mult 12 luni pentru fiecare persoană încadrată, din rândul șomerilor, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată de cel mult 12 luni.

(2) Quantumul lunar al subvenției acordate pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă din rândul șomerilor este:

a) în perioada 1 aprilie—31 octombrie, 70% din valoarea indicatorului social de referință;

b) în perioada 1 noiembrie—31 martie, valoarea indicatorului social de referință, la care se adaugă contribuțiile de asigurări sociale datorate de angajatori, aferente acestuia.

(3) Subvențiile prevăzute la art. 771 se acordă angajatorilor, inclusiv societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și regiilor autonome de interes local sau județean, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, cu respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului *de minimis*.

(4) Prevederile alin. (3) referitoare la respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului *de minimis* nu se aplică în situația în care subvențiile prevăzute la art. 771 se acordă autorităților administrației publice locale.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 7 iulie 2015.

Nr. 195.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2015.

Nr. 625.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 722/2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dan Olaru, judecător la Judecătoria Zimnicea, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 iulie 2015.
Nr. 627.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*
în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de înaltă recunoaștere și apreciere pentru contribuția activă la dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre țara noastră și Republica Polonă, a dialogului la nivel înalt, tehnic și sectorial, precum și a schimburilor culturale dintre cele două țări,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce* Excelenței Sale domnului Marek Szczygiel, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Polone în România.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

București, 7 iulie 2015.
Nr. 628.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 318**

din 30 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 50 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Voinea Georg, Telicksak Delia Helene, von Kosta-Rab Michael Ilie Călin, von Kosta-Rab Christian Michael, Juan Nicolae Selva y Kosta-Rab și Felipe Selva y Kosta-Rab în Dosarul nr. 4.605/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.054D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că legiuitorul poate interveni în timpul procesului prin modificarea unor dispoziții legale, menționând că, în ceea ce privește textele de lege criticate, acestea dau expresie celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4605/62/2012, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportat la art. 50 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Voinea Georg, Telicksak Delia Helene, von Kosta-Rab Michael Ilie Călin, von Kosta-Rab Christian Michael, Juan Nicolae Selva y

Kosta-Rab și Felipe Selva y Kosta-Rab într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unor dispoziții emise de primar și de obligare a Municipiului Săcele, prin Primar, să restituie un imobil format din teren și construcție prin acordare, în compensare, de bunuri imobile libere din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, conform art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că desființarea măsurilor reparatorii prevăzute de Legea nr. 10/2001 nu poate opera retroactiv în cursul soluționării procesului prin care se examinează o dispoziție de restituire emisă de primar, în temeiul legii menționate, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Potrivit principiului *tempus regit actum*, actul supus controlului judiciar trebuie examinat în conformitate cu legea în vigoare la data emiterii sale, nu prin prisma unor prevederi legale apărute ulterior, necunoscute părților la momentul emiterii actului juridic respectiv. Autorii excepției arată că statul român a avut o atitudine fluctuantă în privința măsurii reparatorii a compensării cu bunuri și servicii, schimbând de mai multe ori, în decursul procedurii de soluționare a cererilor de restituire depuse în baza Legii nr. 10/2001, soluția de restituire în echivalent a imobilelor ce fac obiectul legii menționate. Aceștia mai susțin că modificările legislative au avut ca efect prejudicierea drepturilor persoanelor care urmau să beneficieze de prevederile legilor de restituire, așa cum este și cazul lor. Totodată, precizează că procesul nu poate fi echitabil atunci când este judecat în contradictoriu cu statul, iar persoana particulară își vede diminuate drepturile prin reguli impuse de acesta, reguli care se modifică în timpul judecării procesului.

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia sa, este prerogativa statului de a aprecia modalitatea de reparație pe care o poate suporta în funcție de posibilitățile materiale și financiare de la un moment dat. Aceasta nu înseamnă că legea civilă se aplică retroactiv și că s-ar crea un regim discriminatoriu între părți aflate în situații similare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere transmis în alte dosare ale Curții Constituționale, în sensul că nu pot fi reținute criticile formulate față de art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 50 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției și față de împrejurarea că acțiunea introductivă de instanță a fost formulată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, rezultă că obiect al acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 50 lit. b) teza a doua: „La data intrării în vigoare a prezentei legi: (...) b) orice dispoziție referitoare la (...) măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă”.

12. În opinia autorilor excepției, textele de lege supuse controlului de constituționalitate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile. Prin raportare la art. 20 din Legea fundamentală — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, autorii excepției invocă și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia au solicitat Tribunalului Brașov să dispună anularea unor dispoziții emise de primarul Municipiului Săcele și să oblige această unitate administrativ-teritorială să restituie un imobil format din teren și construcție, parțial în natură și restul prin acordarea, în compensare, de bunuri imobile libere din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, conform art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul soluționării recursului formulat de aceștia împotriva sentinței prin care Tribunalul Brașov a obligat intimatul Municipiul Săcele, prin primar, să restituie în natură cota-parte solicitată din imobilul revendicat și să facă propunere de restituire în echivalent prin acordarea de puncte pentru restul de imobil. Instanța a respins cererea reclamantilor de atribuire în echivalent a unor alte bunuri imobile solicitate de aceștia, întrucât respectivele imobile fac parte din domeniul public și, prin destinația acestora — dispensar și stație de salvare —, servesc interesului comunității.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia critică abrogarea, prin art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013, a dispozițiilor din Legea nr. 10/2001 referitoare la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri

sau servicii oferite în echivalent. Așa cum se observă din lucrările cauzei, autorii excepției nu au solicitat acordarea de servicii în compensare pentru bunuri ce nu pot fi restituite în natură. Prin urmare, abrogarea posibilității legale de acordare a măsurii compensării cu servicii oferite de entitatea deținătoare nu are relevanță în cauza soluționată de Tribunalul Brașov. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, lipsa legăturii cu cauza a textului de lege criticat reprezintă o cauză de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate, aplicabilă în situația de față.

15. De altfel, pe lângă faptul că această măsură nu a fost expres solicitată, ea oricum nu ar fi putut fi acordată, întrucât, potrivit pct. 1.8 din Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 250/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 3 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, măsura compensării se poate aplica numai dacă unitatea deținătoare obligată la restituire este agent economic, aceasta putând acorda în cadrul ofertei de compensare diverse servicii pe care aceasta le prestează în cadrul obiectului său de activitate (cum ar fi: construirea unei locuințe, repararea, renovarea sau întreținerea unei alte construcții deținute de solicitant, efectuarea unor lucrări de racordare la utilitățile publice, efectuarea de lucrări de instalații, amenajarea unor alte spații deținute de persoana îndreptățită ca spații de recreere sau producție ori altele asemenea). Or, în speță, deținătorul imobilului revendicat nu este un agent economic, ci o unitate administrativ-teritorială.

16. În continuare, este de observat că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, se poate acorda măsura reparatorie constând în **compensarea cu bunuri** oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001.

17. Dispozițiile art. 1 alin. (2) în varianta inițială a Legii nr. 165/2013 prevedeau compensarea prin puncte ca unică măsură reparatorie. Ulterior, acest text a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 368/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 18 decembrie 2013. Astfel, pe lângă compensarea prin puncte, au fost introduse și compensarea cu bunuri, conform Legii nr. 10/2001, precum și măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, ca modalități suplimentare de acordare a despăgubirilor prin echivalent.

18. În cauza de față, critica vizează abrogarea, prin art. 50 lit. b) teza a doua, a măsurii reparatorii a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001. Or, această critică este formulată corelativ cu dispozițiile art. 1 alin. (2) în redactarea inițială, care nu includea și posibilitatea compensării cu bunuri oferite în echivalent, ci doar prin puncte.

19. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât vizează o soluție legislativă care nu mai este prevăzută în prezent și care nici nu este aplicabilă autorilor excepției. Sub acest aspect, este de observat că Tribunalul Brașov a respins cererea acestora de acordare a unui imobil în echivalent pe considerentul că acesta se află în domeniul public al statului, fiind, în același timp, de utilitate publică, iar nu ca urmare a faptului că o compensare cu bunuri nu ar fi posibilă.

O asemenea compensare poate fi dispusă, dar numai în măsura în care este vorba despre bunuri imobile care se regăsesc înscrise pe lista celor disponibile.

20. Curtea reiterează, totodată, constatarea cuprinsă în considerentele Deciziei nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, în sensul că între actuala redactare a art. 1 alin. (2) și art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 există o lipsă de

corelare ce nu a fost avută în vedere la momentul adoptării Legii nr. 368/2013, aspect care nu este, însă, de natură a afecta constituționalitatea normei juridice în sine.

21. În consecință, în circumstanțele ridicării prezentei excepții de neconstituționalitate, aceasta este inadmisibilă, fiind contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, motiv pentru care urmează să fie respinsă ca atare.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 50 lit. b) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Voina Georg, Telicksak Delia Helene, von Kosta-Rab Michael Ilie Călin, von Kosta-Rab Christian Michael, Juan Nicolae Selva y Kosta-Rab și Felipe Selva y Kosta-Rab în Dosarul nr. 4.605/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 7 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) penultima teză din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Bozgan în Dosarul nr. 16.821/55/2013 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.138D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, textul art. 1 alin. (3) din Constituție instituie un principiu general al statului de drept și nu un drept. În concluzie, se poate considera că acest principiu este încălcat numai în măsura în care se constată încălcarea vreunui din drepturile sau libertățile fundamentale. Mai arată că în cauza de față dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură, care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, se analizează prin perspectiva dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 760 din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.821/55/2013, **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Bozgan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii a Tribunalului Arad prin care s-a respins apelul declarat împotriva sentinței civile a Judecătoriei Arad prin care s-a admis contestația la executare și s-a dispus anularea formelor de executare dintr-un dosar execuțional.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece restrâng sfera hotărârilor care pot fi atacate cu recurs. Calitatea actului de justiție în spețele supuse căii de atac a apelului este afectată, fiind frecvente situațiile în care încălcări grave ale legii săvârșite de judecătorul instanței de fond rămân valide în calea de atac a apelului, deoarece judecătoria instanței de apel, care se pronunță definitiv, încalcă la rândul lor legea. Excepțiile prevăzute de dispozițiile legale criticate acoperă majoritatea covârșitoare a hotărârilor definitive date în apel care sunt excluse de la controlul de legalitate.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate căile de atac, întrucât legiuitorul poate institui în considerarea unor situații juridice deosebite reguli speciale de procedură și modalități speciale de executare a acestora.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actul de sesizare al Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Curtea observă că dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016 potrivit art. XVIII din Legea nr. 2/2013. Până la această dată se aplică art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, care prevede că: „*În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de*

expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

11. Curtea reține că singura deosebire dintre cele două texte, respectiv art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, constă în limita valorică a cererilor evaluabile în bani. Prin urmare, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. XVIII alin. (2) penultima teză din Legea nr. 2/2013.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme ale statului român. Din motivarea autorului excepției, Curtea reține ca texte de referință și dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției este nemulțumit, în principal, de faptul că beneficiază numai de calea de atac a apelului, fiind suprimată calea de atac a recursului, dispoziția legală criticată încalcând, astfel, dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală potrivit căruia în România dreptatea reprezintă o valoare supremă și este garantată.

14. Curtea reține că în noua lege procesual civilă legiuitorul a reasezat căile de atac, recursul constituind o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. Apelul reprezintă calea ordinară de atac care are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept (art. 476 din Codul de procedură civilă).

15. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația liberului acces la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

16. De asemenea, în legătură cu dispozițiile art. 129 din Constituție, în jurisprudența sa Curtea a subliniat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții cu privire la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, Decizia nr. 1.034 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 16 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

17. Totodată, Curtea reține că Legea fundamentală nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului (art. 21).

18. În ceea ce privește invocarea ca text de referință pretins încălcat a art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că această dispoziție constituțională privește valorile supreme ale statului de drept. Este o reglementare de principiu care constituie cadrul

pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Prin urmare, atât timp cât art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție,

legiuitorul are competența exclusivă de a institui regulile de procedură și potrivit art. 129 din Legea fundamentală părțile interesate și Ministerului Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, dreptatea, ca valoare supremă a statului, nu este încălcată.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bozgan în Dosarul nr. 16.821/55/2013 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) penultima teză din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 370

din 14 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Cătălin Ionuț Predescu în Dosarul nr. 3.120/183/2014 al Judecătoria Băilești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 270D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prin încheierea unui antecontract de vânzare-cumpărare nu se naște un drept de proprietate, ci un drept de creanță condițională a cărui realizare depinde de rezultatul procedurii judiciare. De asemenea mai arată că pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare, așadar, a unui hotărâri constitutive de drepturi, trebuie îndeplinite condițiile legii în vigoare la data pronunțării hotărârii. În consecință, nu se pot reține criticile de neconstituționalitate cu privire la retroactivitatea textului legal menționat. Celelalte critici de neconstituționalitate nu vizează în mod direct textul criticat, ci, spre exemplu, dispozițiile art. 20 din lege, or, potrivit jurisprudenței sale, Curtea nu își poate extinde controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor legale cu privire la care nu a fost sesizată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.120/183/2014, **Judecătoria Băilești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Cătălin Ionuț Predescu într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare a unui teren agricol situat în extravilan.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că aplicarea prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014 în privința unui antecontract sub semnătură privată încheiat înainte de intrarea în vigoare a acestui din urmă act normativ are semnificația unei aplicări retroactive a legii civile, ceea ce contravine și dispozițiilor art. 6 — *Aplicarea în timp a legii civile* din Codul civil. De asemenea se susține că Legea nr. 17/2014 este discriminatorie, întrucât exclude din domeniul său de aplicare antecontractele autentificate la notariat anterior intrării sale în vigoare, convențiile încheiate între rude și terenurile situate în intravilanul localităților. Mai mult, având în vedere dispozițiile art. 5 — *Aplicarea priorității a dreptului Uniunii Europene* din Codul civil, actul normativ criticat contravine și dispozițiilor convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la interzicerea discriminării.

6. **Judecătoria Băilești** își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că aceasta este neîntemeiată. În acest sens se apreciază că prevederile art. 3 din Legea nr. 17/2014 reglementează condiții suplimentare de admisibilitate a acțiunii având ca obiect pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare a unui teren agricol situat în extravilan și au natura unor dispoziții procedurale, de imediată aplicare, în conformitate cu dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor începute după intrare acesteia în vigoare. Prin urmare, prevederile legale criticate sunt dispoziții de procedură, aplicabile pentru viitor, în deplin acord cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Mai mult, instanța de judecată apreciază că promisiunile de vânzare-cumpărare încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014 rămân valabile, fiind guvernate de legea în vigoare la momentul încheierii lor, părțile putând solicita rezoluțiunea antecontractului, cu consecința repunerii în situația anterioară, sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de lege în momentul introducerii acțiunii. Instanța de judecată mai apreciază că prevederile art. 6 din Codul civil reprezintă norma generală, iar dispozițiile art. 20 din Legea nr. 17/2014 reprezintă norma specială, în temeiul căreia prevederile legale criticate, respectiv art. 3 din Legea nr. 17/2014, nu sunt aplicabile antecontractelor și pactelor de opțiune care au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a legii, înstrăinărilor între coproprietari, soți, rude și afini până la gradul al treilea inclusiv, procedurilor de executare silită și contractelor de vânzare încheiate ca urmare a îndeplinirii unor formalități de licitație publică.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, care are următorul cuprins: „(1) *Terenurile agricole situate în extravilan pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior, precum și cele situate în extravilan la o distanță de până la 2.400 m față de obiectivele speciale pot fi înstrăinate prin vânzare-cumpărare doar cu avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, eliberat în urma consultării cu organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, prin structurile interne specializate menționate la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Prevederile alin. (1) nu se aplică preemtorilor.*

(3) *Avizele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Apărării Naționale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații de a emite avizul, se consideră ca fiind favorabil.*

(4) *Terenurile agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, pot fi înstrăinate prin vânzare doar cu avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, emis în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Culturii se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, avizul se consideră ca fiind favorabil.”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 — *Interzicerea discriminării* cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 17/2014, Curtea reține că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 38 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2015, paragraful 26, Curtea, analizând o critică de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, a stabilit că, întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale antereferite, având în vedere că legea vizează doar condițiile privind transferul dreptului de proprietate a terenurilor agricole situate în extravilan după intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice

constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002).

13. Distinct de cele anterior menționate, Curtea reține că prevederile art. 3 din Legea nr. 17/2014, circumscriind-se domeniului temporal propriu de reglementare al legii, sunt aplicabile tuturor contractelor de vânzare de terenuri agricole extravilane care se încheie după intrarea în vigoare a acestui act normativ. Totodată, prin raportare la art. 5 din Legea nr. 17/2014, care reglementează condițiile de admisibilitate ale acțiunii în instanță promovată pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, Curtea reține că textul legal criticat este aplicabil tuturor cauzelor, având ca obiect pronunțarea, după intrarea în vigoare a legii, a unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare.

14. În ceea ce privește susținerile referitoare la discriminarea creată prin inaplicabilitatea prevederilor legale criticate și antecontractelor autentificate la notariat, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014, spre deosebire de antecontractele încheiate sub semnătură privată, cum este situația autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, urmare a pronunțării Deciziei nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, prin care excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 a fost admisă, această critică a rămas fără obiect. Prin urmare, art. 3 din Legea nr. 17/2014, privită, pe de o parte, ca o condiție de încheiere a contractului de vânzare a terenurilor arabile din extravilan și, pe de altă parte, prin raportare la art. 5 din aceeași lege, ca o condiție de admisibilitate a acțiunii în instanță pentru pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare, vizează toate antecontractele ce corespund domeniului de reglementare al Legii nr. 17/2014, încheiate cu respectarea condițiilor legale de validitate, indiferent de data sau de forma încheierii lor.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Ionuț Predescu în Dosarul nr. 3.120/183/2014 al Judecătoriai Băilești și constată că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Băilești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent
Irina Loredana Gulie
semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)
din Codul de procedură civilă,
Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății „DIBO” — S.A.

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 18 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății „DIBO” — S.A., cu sediul social în județul Prahova, comuna Brazi, satul Negoiești, str. Piatra Craiului nr. 7, cod unic de înregistrare 11058016, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 50 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al comunei Brazi, județul Prahova, și identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 22394/11.06.2015 și 22477/10.06.2015, eliberate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Prahova, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Ploiești;

b) are o suprafață de 17,04 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat;

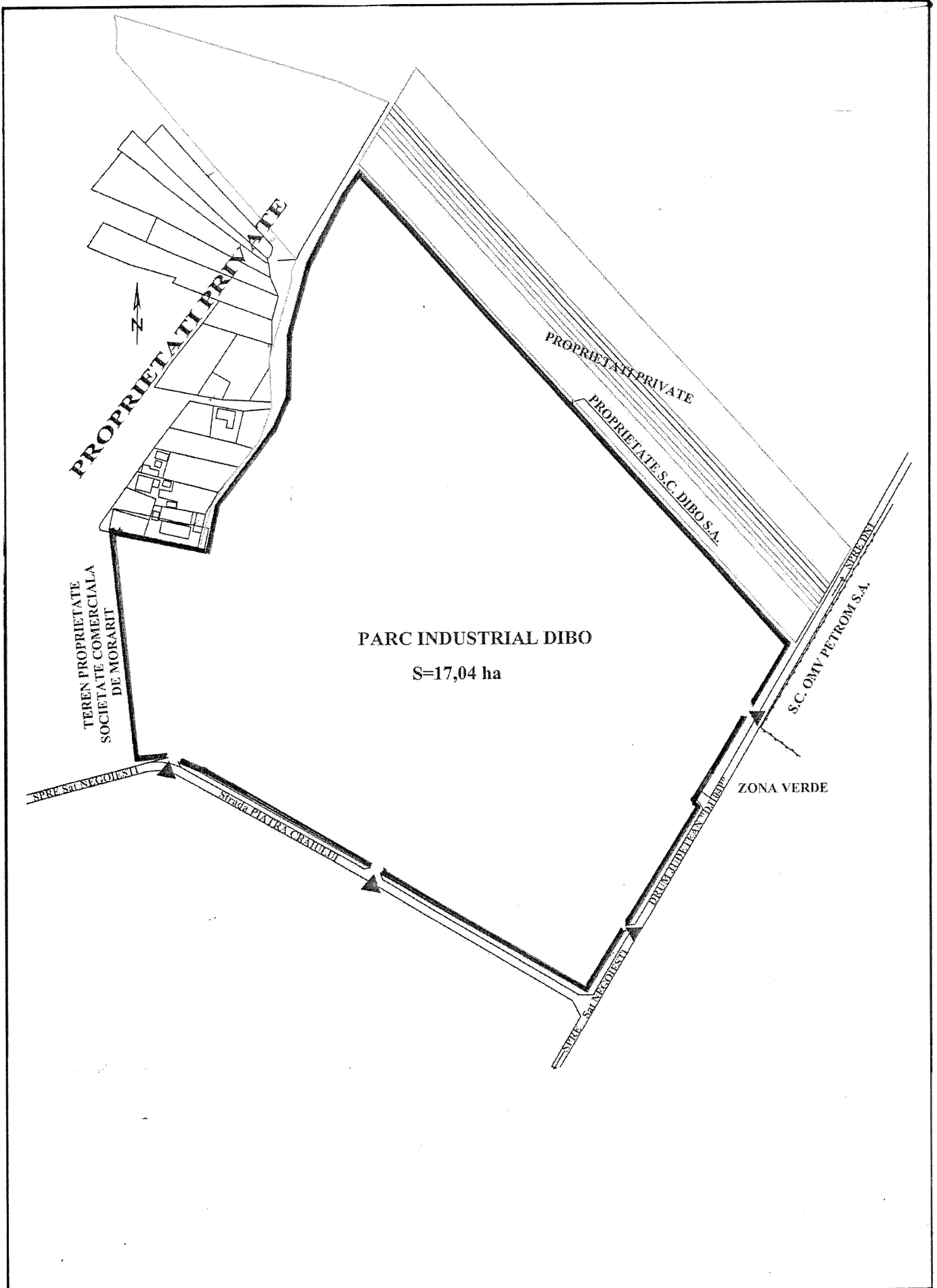
b) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este comuna Brazi, județul Prahova.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sevil Shhaideh

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circulație a unei monede din alamă cu caracter comemorativ,
dedicată împlinirii a 10 ani de la denominarea monedei naționale**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 1 iulie 2015, Banca Națională a României va lansa în circulație o monedă din alamă cu caracter comemorativ, dedicată împlinirii a 10 ani de la denominarea monedei naționale.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	50 bani
Metal	alamă $\text{Cu}_{80}\text{Zn}_{15}\text{Ni}_5$
Titlu	—
Formă	rotundă
Diametru	23,75 mm
Greutate	6,1 g
Grosime la chenar	1,9 mm
Calitate	necirculată
Cant	inscripționat cu „ROMANIA” de două ori, cu steluță între cele două cuvinte

Aversul monedei redă inscripția „ROMANIA”, anul de emisiune „2015”, stema României și valoarea nominală „50 BANI”, iar în plan secund, în spatele valorii nominale și al stemei, textul inscripționat continuu, pe 5 rânduri, „BNR50”.

Reversul monedei prezintă Palatul Vechi al Băncii Naționale a României, inscripțiile „10 ANI”, „DENOMINAREA MONEDEI NAȚIONALE” și „2005” — anul denominării.

Art. 3. — Monedele de circulație cu caracter comemorativ, cu valoare nominală de 50 bani, au aceleași caracteristici tehnice cu monedele aflate în prezent în circulație la cupiura de 50 bani și vor circula în paralel cu acestea.

Art. 4. — Punerea în circulație a monedelor din alamă cu caracter comemorativ, dedicate împlinirii a 10 ani de la denominarea monedei naționale, se va face prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României, cu ocazia efectuării plăților în numerar către instituțiile de credit/Trezoreria Statului.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 25 iunie 2015.

Nr. 24.

★

RECTIFICĂRI

În anexa nr. II/3 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2014 privind aprobarea Listei cuprinzând 3 obiective de investiții prioritare din infrastructura de gospodărire a apelor și de mediu, precum și a caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 20 februarie 2014, se face următoarea rectificare:

— în cuprinsul Indicatorilor tehnico-economici, la Capacități rest de executat, în loc de: „*volum de apă acumulat în acumulare frontală*” se va citi: „*volum de apă în acumulare laterală*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

